

2016 JÚN 15.

Székesfehérvári Járásbíróság
5.P.20.168/2016/16 szám

A Székesfehérvári Járásbíróság dr. Várhelyi Tamás (8000 Székesfehérvár, Zichy liget 9. fszt. 6.) ügyvéd által képviselt [REDACTED]
8.) **felperesnek** – Ügyvédi Iroda ([REDACTED]) által
képviselet **Raiffeisen Bank Zrt.** (1054 Budapest, Akadémia u. 6.) **alperes** ellen
végrehajtás megszüntetése és járulékai iránti perében meghozta és nyilvános
kihirdette az alábbi

í t é l e t e t :

a Sebestyén László önálló bírósági végrehajtó előtt, [REDACTED]/2013 szám alatt folyó végrehajtási eljárást megszünteti.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 618.526,- (Hatszáztizennyolcezer-ötszázhuszonhat) Ft feljegyzett kereseti illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 600.000,- (Hatszázezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Székesfehérvári Törvényszékhez címzett, de a Székesfehérvári Járásbíróságon 3 példányban, írásban terjeszthető elő fellebbezés.

Mentesség hiányában fellebbezési illetéket kell leróni. A fellebbezésben meg kell jelölni a támadott határozatot, határozott kérelmet kell előterjeszteni, így közölni kell, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú döntést vár a másodfokú bíróságtól. Elő kell adni kérelme indokait is.

Fellebbezési tárgyalás tartására irányuló kérelem hiányában a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha

- a fellebbezés csak a kamat fizetésére, a perköltség viselésére, vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik;
- a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel, vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos;
- a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

A felek erre irányuló közös kérelme esetén a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálása kötelező.

Székesfehérvári Járásbíróság
5.P.20.168/2016/16 szám

I n d o k o l á s :

A felperes, mint adós, valamint az alperes, mint hitelező között, 2008. április 3. napján magánokiratba foglalt jelzálogkölcsön szerződés jött létre, melynek II. pontja szerint a havi törlesztő részlet összege, 191,31 CHF.

A közjegyzői díj tekintetében a felek szerződésben rögzítették, hogy az egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat közjegyzői okiratba foglalása esetén díjat kell fizetni, és ezen fizetendő díjat és költségtérítést a közjegyzői díjszabásról szóló 14/1991 IM rendelet határozza meg, és ezt az összeget a közjegyző állapítja meg. A szerződés elválaszthatatlan mellékletét képező (a szerződés IX. fejezet 1. és 2. pontja) kondíciós lista 15. oldalán a közjegyzői okiratba foglalás díjaként 35.000,- Ft várható költség került megjelölésre.

A szerződés IV. 2. c) pontja szerint az adós a szerződésből eredő kötelezettségeit tartalmazó közjegyzői okiratba foglalt, egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot köteles tenni, és ezen egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat bankhoz történő beérkezése feltétele a hitel folyósításának.

A szerződés VIII/9 pontja szerint (vegyes rendelkezések) a bank által nyújtott kölcsön és járulékai mindenkor összegének megállapítása szempontjából a bank üzleti könyvei az irányadóak, kivéve, ha azok bizonyíthatóan tévesek.

A felperes, dr. Góglné dr. Kőnig Edit közjegyző előtt, szám
alatt tartozáselismerő nyilatkozatot tett.

Az alperes a hitelt folyósította, a felperes a törlesztést megkezdte, annak azonban hiánytalanul eleget tenni nem tudott, ezért az alperes, 2013. január 21. napján teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt nyilatkozatával a szerződést azonnali hatállyal felmondta. Ezt követően, 2013. február 22-én, dr. Baloghné dr. Bajnai Ágnes budapesti közjegyző előtt, számon közjegyzői okiratba foglaltan is kérte korábbi felmondása közlését, akként, hogy – a sorszámú közjegyzői okirat tanúsága szerint - az alperes „a kölcsönszerződést a jelen okirat melléklete szerinti tartalommal, 2013. év január 21-e napi keltezéssel a felperes, mint adós felé magánokiratban azonnali hatállyal felmondta, mivel az adós a fizetési kötelezettségeinek többszöri felszólítás ellenére sem tett eleget. Alulírott alperes felkéri az eljáró közjegyző/közjegyző helyetttest, hogy a hivatkozott kölcsönszerződés magánokirati felmondásának tartalmát a jelen okirattal is kézbesítse a címzett részére. Felkéri továbbá az eljáró közjegyzőt, hogy az önálló zálogszerződés felmondását jelen okiratba foglaltan kézbesítse címzett részére.

A közjegyzői okirat mellékleteként csatolásra került „szerződés felmondása” elnevezésű okirat szerint az Budapesten, 2013. január 21. napján kelt és az alperes a felmondáskor fennálló 7.935.296,24 forint tartozásra tekintettel a jelen perben megkötött szerződést felmondja.

Székesfehérvári Járásbíróság
5.P.20.168/2016/16 szám

Dr. Góglné dr. König Edit közjegyző, számon záradékot bocsátott ki, az így elrendelt végrehajtási eljárás Sebestyén László önálló bírósági végrehajtó előtt, számon került fogatosításra.

A felperes a keresetében kérte az ellene, Sebestyén László önálló bírósági végrehajtó előtt, számon folyó végrehajtási eljárás megszüntetését. Arra hivatkozott, hogy a szerződés érvényesen nem jött létre (Pp. 369/a §), az ütközik a (rég) Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjába, mivel az nem tartalmaz minden költséget, a felmerülő közjegyzői díjat sem összegszerűen, sem becslés szintjén nem tartalmazza, így nem felel meg a 41/1997.(III.5.) Kormány rendelet 12. § f) pontjának sem.

Állította, hogy a szerződés ütközik a (rég) Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjába is, ugyanis a szerződés nem határozza meg a rendszeres törlesztő részlet összegét, így a szerződésben nincs benne az összes törlesztő részlet, másrészt a szerződés szövege és a tartozás elismerő nyilatkozat 2. pontja egymásnak ellent is mond, így a rendelkezés nem is egyértelmű.

Hivatkozott arra, hogy a szerződés IV. 2. c) alpontja, valamint a VIII/9 alpontja tisztességtelen rendelkezések (rég) Ptk. 209. §), hiszen a szerződés már azt megelőzően egy tartozás közjegyzői okiratban történő elismerését várja el az adóstól, hogy a kölcsön folyósításra került volna, így közvetlen végrehajtás lehetősége jön létre már akkor, amikor az alperes még a szolgáltatást nem is kapta meg, másrészt a bank könyveinek irányadóvá tétele az összegszerűség meghatározásakor a fogyasztói szerződésben tisztességtelen, hiszen megfordítja a bizonyítási terhet a fogyasztó terhére.

Hivatkozott arra is, hogy a végrehajtási záradék kibocsátásnak nem lett volna helye, hiszen nem álltak fenn a végrehajthatóság feltételei, egyrészt a tartozás elismerő nyilatkozat nem felel meg a Vht. 23/C. § (1) bekezdésének a c) és a d) alpontnak, másrészt a 23/C. § (2) bekezdésében foglalt törvényi feltétel sem állt fenn. A hitelező magánokiratba foglaltan a szerződést felmondta, ez felmondás hatályosult, az ezt követően időben is, és tartalomában is eltérő, később kiadott felmondás, melyet közokiratba foglaltak, már hatálytalan, hiszen egy korábban már felmondott, és ekként megszűnt szerződést joghatályosan nem lehet ismételt felmondani, mivel pedig a hatályos felmondás magánokiratba foglalt, a záradék kibocsátásának nem álltak fenn a törvényi feltételei.

Az alperes a kereset elutasítását és költségei megítélését kérte. Állította, hogy a szerződés nem szenved a felperes által megjelölt hibákban. A közjegyzői okirat elkészítésére vonatkozó becslés a szerződés részét képező kondíciós listában szerepel, másrészt a szerződés is tartalmaz ezen költség tekintetében egyértelmű és jól érthető figyelmeztetéseket. Állította, hogy a szerződés első része tételesen tartalmazza az adós által fizetendő törlesztő részlet összegét mind a választott devizanemben, mint pedig forintban. A szerződés még a váltási árfolyamot is rögzíti.

Vitatta felperes előadását, mely szerint a szerződést két alkalommal mondta volna fel, hivatkozott arra, hogy a magánokirati formában kiadott és hatályosult felmondás közjegyzői okiratba foglalása és ismételt megküldése nem minősül kétszeri

Székesfehérvári Járásbíróság
5.P.20.168/2016/16 szám

felmondásnak.

Hivatkozott arra, hogy az összepszerűség tekintetében a banki nyilvántartó rendszer kijelölése nem tisztességtelen, az nem jár joghátránnyal a felperesre nézve, hiszen a megfelelő szakértelemmel a Bank rendelkezik, a kamatok, a költségek és a tőke elszámolására, ilyen nyilvántartó rendszer hiányában erre nem is lenne lehetőség, másrészt a szerződés rögzíti, hogy nyilvánvalóan téves elszámolás nem irányadó, így csak a helyes összegű elszámolás tekintendő irányadónak. A felperestől nem is lenne elvárható az összepszerűség pontos kimutatása, hiszen nem rendelkezik az ehhez szükséges szakértelemmel és programokkal.

Vitatta, hogy a szerződés ütközne felperes által felhívott kormányrendelet (1) bekezdés a), b), j) pontjával, hiszen a szerződés egyetlen egy rendelkezése sem korlátozza a fogyasztót az igényérvényesítésben, és utalt arra, hogy a devizatörvényekkel kapcsolatos elszámolási kötelezettségének történő elégtétellel az összepszerűsége vonatkozó fenti kitétel így okafogyott, az elszámolás kereteiben közölte a fogyasztó által egyébként nem vitatott tartozás összegét.

A tartozás elismerő nyilatkozat pedig tartalmazza a felperes által hiányolt végrehajthatósági feltételeket. A közjegyzői okirat nem volt a folyósítás feltétele, a szerződés aláírásakor a bank az ügyfél számláján a kölcsön összegét már jóváírta, pusztán a lehívásnak volt akadálya (zárolásra került az összeg), a folyósítási feltételek beállta a zárolás feloldásához vezet. A Bank szolgáltatását tehát teljesítette, a közjegyzői okiratba foglalt elismerés így nem idő előtti.

A felperes keresete alapos.

A bíróság a tényállásnak a szerződés megkötésére, a szerződés tartalmára, annak pontjaira vonatkozó ténymegállapításait a tartozás elismerő nyilatkozat tényére és okirat számára, a felmondás a magánokiratban foglalt felmondás tényére, dátumára és tartalmára, a közjegyzői okiratba foglalt felmondás tényére, tartalmára és dátumára vonatkozó ténymegállapítások, valamint a kondíciós lista tartalmára vonatkozó ténymegállapítások a peres felek által becsatolt okirati bizonyítékok tartalmán alapulnak (Pp. 193. §), úgy mint a felek között létrejött magánokiratba foglalt szerződés, a tartozás elismerő nyilatkozat, a közjegyzői okiratba foglalt felmondás, annak mellékletét képező magánokirati felmondás, valamint a kondíciós lista.

Azon ténymegállapítás, hogy a magánokiratba foglalt felmondás hatályos volt a felek egyező nyilatkozatán alapulnak (Pp. 163. § (2) bekezdés).

A fentiek szerint megállapított tényállás alapján a bíróság a jogvitát az alábbiak szerint bírálta el.

A felek között 2008. április 3. napján kelt magánokiratba foglalt kölcsönszerződés szabad felhasználású jelzálogkölcsön, melyet a felperes lakásvásárlásra fordított, így a felperes fogyasztónak minősül, míg a szerződés a megkötésekor hatályos, 1996. évi CXII. törvény III. melléklete 5. pontja szerinti fogyasztási kölcsönnek.

Székesfehérvári Járásbíróság
5.P.20.168/2016/16 szám

Nem osztotta a bíróság a felperes Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjának megszegésére irányuló hivatkozását, a szerződés tartalmazza a közjegyzői okirat elkészítésére vonatkozó becslést, hiszen a magánokirati szerződés IX. pontjának 1. és 2. alpontja szerint a szerződés mellékletét képezi a bank kondíciós listája, melyet a felek magukra nézve kötelezőnek ismernek el. Az alperes által a perben becsatolt, felperes által vitássá nem tett kondíciós lista pedig (annak 15. oldalán; 11. sorszámú okirat melléklete) rögzíti, hogy bár a közjegyzői okirat elkészítésének költsége ügyértéktől, közjegyzőtől és közjegyzői irodától függően változhat, egy 5 millió forintos ügyérték és a közjegyző helyszíni eljárása esetén várható díj, 35.000,- Ft körül alakul.

A törvény, a pontosan meg nem határozható összegű, de tényszerűen felmerülő költségek tekintetében azt várja el a hitel nyújtójától, hogy ezen költségek nagyságát becsülje meg. Önmagában a jogszabály szövegezése utal arra, hogy ezen költségek pontos és adekvát megjelölése nem szükséges, a felmerülő nagyságrendre vonatkozóan kell tájékoztatást nyújtani a hitelezőnek, meg kell becsülnie a várható nagyságrendet. Az alperes által becsatolt kondíciós lista pedig a bíróság álláspontja szerint eleget tesz a jogszabály által, a hitelezővel szemben, a felperes által felhívott jogszabályban támasztott követelménynek.

Szintén nem fogadta el a bíróság a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjára és a törlesztő részlet hiányára alapított hivatkozást, figyelemmel arra, hogy a felek között létrejött magánokirati szerződés első része tételesen rögzíti a havi törlesztő részlet összegét a kiválasztott devizában, és rögzíti annak szerződés megkötésekor átváltási árfolyamát is. Ekként a szerződés – annak megkötésekor – eleget tesz a jogszabály által, a szerződéssel szemben a felperes által itt felhívott jogszabályi követelménynek.

A felperes állította, hogy a tartozás elismerő nyilatkozat a szerződés részét képezi. Ezen állítását a bíróság azonban nem fogadta el. Egyrészt azért, mivel a tartozás elismerő nyilatkozat – maga a jogintézmény – lényegét tekintve, egy egyoldalú és címzett jognyilatkozat, mely független az alapjául szolgáló és abban elismert követeléstől és annak jogcímétől, így a törvény erejénél fogva egy tartozás elismerő nyilatkozat nem része a felek szerződésének, csupán a bizonyítási teher megfordítására szolgáló egyoldalú nyilatkozat, másrészt a felek szerződése nem tartalmaz olyan megállapodást, mely szerint ezt az okiratot a felek a szerződés részévé tették volna. Az ezen rendelkezéseket tartalmazó szerződéses pontok (IX/1 és 2. pontja) a tartozás elismerő nyilatkozatot nem sorolják fel a szerződés részét képező okiratként.

Mindebből az is következik, hogy a felperes által megtett egyoldalú nyilatkozat, nem szerződéses nyilatkozat, így annak tartalma a felperes által hivatkozott Hpt. 213. §-ában írt feltételeknek nem is kell, hogy megfeleljen, és a tartozás elismerő nyilatkozatban tett nyilatkozatok a felek között létrejött szerződéses megállapodásokat nem is rontják le, a tartozás elismerő nyilatkozat nem keletkeztet önálló jogcímet.

A6/2013 számú jogegységi határozat szerint pedig a jelen per alapjául is fekvő deviza

Székesfehérvári Járásbíróság
5.P.20.168/2016/16 szám

szerződések esetén a törlesztő részlet kellően meghatározott, amennyiben a hitelező közli ennek összegét a kiválasztott devizanemben, és a szerződés tartalmaz olyan képletet, mellyel az forintban is meghatározható. Az egyoldalúan a hitelező által módosítható szerződésnek pedig szükségszerű eleme, hogy a szerződés megkötésének időpontját követően előre valamennyi törlesztő részlet nem határozható meg összegszerűen, hiszen az árfolyam és a kamatok változása előre nem megjósolható, ennek hiánya nem hívja fel a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontját.

Nem fogadta el a bíróság a Ptk. 209. §-ában, így a tisztességtelen szerződéses rendelkezésekre irányuló felperesi hivatkozást sem. A közjegyzői okiratba foglalt tartozás elismerés kötelező volta tekintetében megtett felperesi hivatkozás a bíróság álláspontja szerint azért alaptalan, mivel a kölcsönszerződés konszenzuál szerződés, a jogviszony az egyező akaratnyilvánítással keletkezik, a szerződésben megállapított szolgáltatás és ellenszolgáltatás követelésére irányuló jog már a szerződés aláírásával létrejön, a folyósítás a szerződésnek, így a kötelelem keletkezésének nem feltétele (nem reálszerződés). A tartozás elismerése pedig egy, az alapjául szolgáló kötelemből eredő tartozás egyoldalú és címzett jognyilatkozatban foglalt elismerésére szolgál, melynek célja a bizonyítási teher megfordítása.

A bíróság álláspontja szerint mindebből az is következik, hogy a szerződés aláírását követően, ám még a kölcsön folyósítását megelőzően megtett tartozás elismerő nyilatkozat nem minősül idő előttinek, az abban elismert kölcsönkötelelem már létezik, így már fennáll az a tartozás, melyet az adós elismer, így abból az okból, melyet felperes felhívott a tartozás elismerő nyilatkozat léte, annak keletkezésének időpontja nem minősül sem jogellenesnek, sem idő előttinek, sem pedig tisztességtelennek, annak megjegyzésével – lásd fent -, hogy a tartozás elismerése a bíróság álláspontja szerint nem is része a szerződésnek.

Eltérő álláspont – tisztességtelen a tartozás elismerő nyilatkozat folyósítás előtti megkövetelése – sem befolyásolná érdemben jelen per kimenetelét, figyelemmel arra, hogy a rendelkezés tisztességtelensége, a vizsgált szerződés fogyasztói jellegére tekintettel, a vitatott rendelkezés mellőzésével járna, a szerződés ennek ellenére teljesíthető lenne, és ezen részleges érvénytelenség az alperesi tartozás összegét nem befolyásolná, így a végrehajtás megszüntetésének, de korlátozásának sem szolgálhatna alapul ezen érvénytelenségi ok. A bíróság a végrehajtás megszüntetése iránti perben a szerződés érvénytelenségét, vagy részleges érvénytelenségét ugyanis meg nem állapíthatja, döntése a végrehajtás korlátozására, vagy a végrehajtás megszüntetésére irányulhat, így minden olyan érvénytelenségi, vagy részleges érvénytelenségi hiba, mely az adós által teljesítendő ellenszolgáltatás nagyságára érdemi befolyással nincs, végrehajtás megszüntetése, vagy korlátozása iránti perben irreleváns a felperes keresetének sikere szempontjából.

Ugyanezen okból alkalmatlan a felperes által felhívott, és a banki könyvek összegszerűség tekintetében történő alkalmazását előíró szerződéses rendelkezésre

Székesfehérvári Járásbíróság
5.P.20.168/2016/16 szám

történő kereseti hivatkozás azzal, hogy a végrehajtás elrendelésekor – történjen az bármilyen formában, letiltó végzéssel, vh. lappal, de akár perbeli tényállás mellett kiadott záradékkal – a végrehajtást kérő, a végrehajtás elrendelésének az időpontjában nem köteles bizonyítani a tartozás tényleges éppen aktuális nagyságát, a végrehajtást elrendelő hatóság e körben nem folytat le sem vizsgálatot, sem bizonyítást. A végrehajtást kérő által, a rendszeresített nyomtatványon megtett, a tartozás aktuális nagyságára vonatkozó tényelődása a végrehajtás elrendelésekor, a végrehajtást kérő „bemondásán” alapul. A záradék kibocsátásának feltétele (Vht. 23/C.§. (1) bek. „c” pont) hogy a záradékolás alapjául szolgáló okirat tartalmazza az elismert/elvállalt kötelezettség mennyiségét, azaz az okirat tartalmazza az összegszerűséget.

Így a végrehajtási eljárás adott esetben akkor is elrendelésre kerül – valamennyi többi törvényi feltétel fennállása esetén – ha a végrehajtást kérő által közölt tőke, vagy járulékkövetelés nyomtatványom megjelölt – aktuális - nagysága nem valós. A végrehajtási eljárás elrendelésekor fennálló ilyen jellegű valótlanság – a felperes magasabb összeget jelöl meg, mint az adós tartozásának tényleges nagysága – a felperes Vht. 40. § (1) és (2) bekezdésében foglalt felelősségét és jogkövetkezményeket hív fel, a záradék kiállítását azonban jogszerűen megtagadni a közjegyző nem jogosult.

Hivatkozva ezért a fent már kifejtett indokokra, a felperes által felhívott rendelkezés tisztességtelen volta, a per alapjául szolgáló fogyasztói szerződésben, a jelen kereset sikere szempontjából irreleváns. Az adós alapul fekvő kötelemből eredő tartozásának a nagyságát nem befolyásolja, legfeljebb részleges érvénytelenséget okozna, de ez sem a végrehajtás korlátozására, sem pedig a megszüntetés alapjául nem szolgálhatna.

Fentiek ellenére sikeres a felperes keresete, figyelemmel arra, hogy a bíróság álláspontja szerint a végrehajthatóság 23/C. § (2) bekezdésében foglalt törvényi feltétel hiányában a záradék kibocsátásának nem álltak fenn a törvényi feltételei, a teljes hátralévő tartozás egy összegben fennálló esedékességéhez szükséges feltétel bekövetkezését nem tanúsította közokirat, ekként a végrehajtási eljárás elrendelését megelőzően a követelés – végrehajtható módon – érvényesen nem jött létre (Pp. 369. §. „a” pont), ekként a végrehajtási eljárás megszüntetésének van helye.

A Pp. 369. §. „a” pontja nem csupán a követelés anyagi jogi értelemben vett érvényes létrejöttére, vagy hiányára vonatkozóan, hanem bővebben, a követelés végrehajtható módon történő érvényes létrejöttére, vagy hiányára vonatkozóan kell értékelni, így az erre alapított hivatkozás esetén a vizsgálat ki kell, hogy terjedjen az anyagi jogi feltételek mellett a végrehajthatóság alakí, vagy eljárási feltételeire is. Ennek keretében az egyébként klasszikusan záradék törlése iránti kérelem alapjául szolgáló hivatkozások is – a közjegyzői okirat hibái – a 369.§ „a” pontja keretében felhozhatóak és sikerük esetén eredményezhetik végrehajtási eljárás megszüntetését figyelemmel arra, hogy fogyasztói szerződés esetén a fogyasztó a vele szemben érvényesített követelés törvénysértő voltára bármely eljárásban hivatkozhat. (Civilisztikai Kollégiumvezetők, 2016. március havi tanácskozása, közzétett)

Székesfehérvári Járásbíróság
5.P.20.168/2016/16 szám

A felek egyezően nyilatkoztak, hogy az alperes, a felperes törlesztő részlet fizetési kötelezettségének megszegése miatt a felhalmozott tartozásra tekintettel a szerződést azonnali hatállyal, magánokiratba foglalt, egyoldalú címzett nyilatkozatával felmondta, mely felmondást az adós részére megküldött, így az hatályos volt.

A felmondás a szerződést megszünteti.

Az ezt követően közjegyzői okiratba foglalt alperesi nyilatkozat pedig már alkalmatlan a Vht. 23/C. § (2) bekezdésében foglalt törvényi feltétel teljesítésére az alábbiak miatt.

A becsatolt közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozat ugyanis a zálogszerződéssel szemben, a kölcsönszerződés tekintetében nem is tartalmaz határozott, címzett, egyoldalú szerződésalakító - felmondó - nyilatkozatot, ehelyett a közjegyzői okirat csupán tényként rögzíti, hogy magánokiratba foglalt felmondásra már került sor a közjegyzői okirat kibocsátását megelőzően, és ezen magánokirati felmondásnak a tartalmának kézbesítését kéri a hitelező. Az okirat ezért nem is minősül felmondásnak, abból hiányzik az erre irányuló jognyilatkozat.

Ezen okirat kézbesítése így a Vht. 23/C. § (2) bekezdését nem elégíti ki. A közjegyzői okirat, mely a felmondó nyilatkozatról készült, úgynevezett ténytanúsítvány. Az 1991. évi XLI. törvény 142. § (2) bekezdése szerint, ilyen esetben a közjegyző a nyilatkozat szövegét szó szerint foglalja jegyzőkönyvbe, és az okiratot postán, ajánlott, vagy tértivevényes küldeményként küldi meg a címzett részére. Amennyiben felmondást foglalnak ténytanúsítványba, az idézett jogszabály szerint, magának a felmondó nyilatkozatnak kell közjegyzői okiratba foglaltnak lennie, és mivel a Vht. 23/C. § (2) bekezdése a feltétel bekövetkezését írja elő a végrehajthatóság feltételeként, mint közokiratba foglalt tény, ezen ténytanúsítvány adós részére történő, közjegyző által történő megküldésre és a kézbesítés tényének, közjegyző által történő tanúsítása szükséges, hiszen a feltétel bekövetkezését kell közokiratnak tanúsítania, márpedig a felmondás annak alpereshez történő megérkezésével hatályosul.

Mindezen fenti törvényi feltételek azonban jelen tényállás mellett nem állnak fenn. Egyrészt a felmondó okiratnak szánt közjegyzői ténytanúsítvány felmondást nem tartalmaz, másrészt azt megelőzően magánokiratba foglaltan kiadott felmondás a szerződést már megszüntette, így azt ismételtelen felmondani joghatályosan egyébként sem lehet.

A fentiek alapján a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, mivel álláspontja szerint a végrehajtási eljárások alapjául szolgáló követelés végrehajtható módon nem jött létre.

Az alperes pervesztes lett, köteles ezért a felperes mentességére tekintettel az állam által előlegezett kereseti illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint az államnak külön felhívásra megfizetni.

Székesfehérvári Járásbíróság
5.P.20.168/2016/16 szám

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes a pernyertes felperesnek, a jogi képviselétével összefüggésben felmerült, a 32/2003 számú IM rendelet (3) bekezdése alapján mérlegeléssel, a perértékhez igazodóan megállapított ügyvédi munkadíjat megfizetni.

A végrehajtói adatszolgáltatás alapján a megszüntetett végrehajtási eljárásban a jutalékon kívül a végrehajtó költségei megtérültek, ekként a bíróság mellőzte a végrehajtói költségek megfizetésére irányuló rendelkezést.

A fellebbezés joga a Pp. 234. §-án alapul.

Székesfehérvár, 2016. április 21.

Dr.Hegyi Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül:
Szmilek Edina
írnok